

paa Læsesalen arbejdende besøgende. Hertil kommer, at Reolerne i Biblioteket ere ubrugelige til Arkivalier. Der er Masser af lave og smalle Hylder til smaa Oktavbind, i hvilke ingen Arkivalier kunne anbringes. Til disse maa helt igennem have 16 Tm. høje og 15 Tm. dybe Hylder. Nogle enkelte Hylder i Bygningens nederste Etage kunne vel modtage nogle Pakker, men den øvrige Del af paagældende Reol er ubrugelig. Reolerne i nederste Etage ere tilmed meget højere og farligere end de værste i Rigsarkivet. For at anvende Biblioteksbygningen til Arkivlokale maatte man fjerne alle de nuværende Reoler og montere den helt igennem med ny Arkivreoler, og saa vilde man endda ikke deri kunne skaffe Plads til de Arkivaliemasser, hvorom der er Tale, netop fordi Rummet ikke vil kunne udnyttes saa økonomisk, som det kan, naar Bygningen omdannes til en moderne Magasinbygning.

I Henhold til alt det anførte maa jeg betegne det anførte Forslag som faktisk uigennemførligt, og, for saa vidt det kunde gennemføres, som skadeligt for Arkivvæsenets videre heldige Udvikling og uforsvarligt for Bevaringen af de vigtige og umistelige Kilder til Fædrelandets Historie, som Rigsarkivet rummer, nu dog til Dels i sikre Hvælvinger, som paa ingen Maade kunne afstaas af Rigsarkivet til Brug for Ministerierne, uden at dette faar Erstatning i lige saa brandsikre og paalidelige Lokaler andetsteds.

Med Hensyn til den Oversigt over, hvor mange Sager, ældre end 40 Aar, der i de sidste 5 Kalenderaar ere blevne udleverede til Brug for Ministerierne, som det høje Ministerium har ønsket, skal jeg bemærke, at der vel nok, om end med stort Besvær og megen Tidsanvendelse, kan leveres en saadan Oversigt for de Kontorers Vedkommende, som stamme fra Danske Kancelli og derfor stadig benytte det af dette brugte System for Journalføring og Henlæggelse af Sagerne, saasom Justits- og Indenrigsministeriernes Kontorer. For de Kontorers Vedkommende, som stamme fra Rentekammeret og bruge dettes System i de anførte Henseender, og dette gælder de fleste Kontorer, saasom Finansministeriets, Landbrugsministeriets og Trafikministeriets, findes der en saadan Sammenblanding af ældre og yngre Sager i Korrespondanceakterne, at det ikke af Udlaansbøgerne kan ses, om der med en Sag med en yngre Journals Nummer er fulgt den gamle og efterspurgte Sag, som har været Genstand for den anstillede Undersøgelse. Det er endelig en Misforstaaelse at tro, at det foretagne Arbejde kan maales efter Tallet paa de udlaante eller udleverede Sager. Foruden de Sager, som udlaanes, er der nemlig aarlig flere Tusinde, der rekvireres, men af forskellige Grunde ikke kunne skaffes til Veje, og om disse, der altsaa medføre en Del forgæves Arbejde, er det umuligt at skaffe nogen Oplysning i den ønskede Retning. At ville maale det foretagne Arbejde efter Tallet paa udlaante Sager er dernæst en Betragtning, som passer paa et Biblioteks Udlaan, men et Arkiv kan, som allerede ovenfor fremhævet, aldeles ikke sammenstilles eller lignedes med et Bibliotek, saa lidt som dets Personales Arbejde kan lignedes med Bibliotekspersonalets. Arkivpersonalets Arbejde er for den væsentlige Dels Vedkommende væsensforskelligt fra dettes. Det, som forholdsvis tager den største Tid, er Undersøgelserne om de historiske eller juridiske Forhold, som Administrationen ønsker oplyst. En enkelt Undersøgelse tager mere Tid end Fremtagningen af mange Nummersager. Jeg har i „Meddelelser fra det danske Rigsarkiv“ S. 25 fremhævet, hvorledes de to af Finansministeriet udgivne Arbejder om „Arvefæsteafgiften af Bornholm“ og „Jordebogsafgifter i Frederiksborg Amt“ ikke have kunnet udarbejdes af paagældende Assistent i Finansministeriet uden Rigsarkivets omfattende Medvirkning ved Forarbejdernes Udførelse, og at der hertil er lagt Beslag paa en Assistents saa godt som hele Arbejdskraft i ca. 3 Maaneder.

Jeg tror hermed at have besvaret det høje Ministeriums Spørgsmaal.

V. A. Secher.

Til Ministeriet for offentlige Arbejder.